

בש"פ 7554/16 - ישראל הירשמן נ' מדינת ישראל

בש"פ 7554/16 - ישראל הירשמן נ' מדינת ישראל עליון

בש"פ 7554/16

ישראל הירשמן

נגד

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

[29.09.2016]

כבוד השופט ס' ג'ובראן

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 27.9.2016 במ"ת 19564-11-12 שניתנה על ידי כבוד

השופט ר' כרמל

בשם המבקש:

עו"ד איתן להמן

בשם המשיבה:

עו"ד רעות גורדון-כץ

תאריך הישיבה:

כ"ו באלול התשע"ו

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט ר' כרמל) מיום 27.9.2016 במ"ת 19564-11-12

בגדרה נדחתה בקשת העורר לאשר יציאתו לתפילת ראש השנה באומן שבאוקראינה.

2. בקצרה יתואר כי כנגד העורר ועשרה נאשמים נוספים הוגש בשנת 2012 כתב אישום חמור בגין מעשי הונאה שעיקרם קבלה במרמה של כספי תמיכה ממשרד החינוך. היקף הסכומים שהתקבלו על-ידי הנאשמים נאמדים בכתב האישום ב-50 מיליון ש"ח. עם פתיחת ההליך ובהסכמת הנאשמים הוצא כנגדם צו עיכוב יציאה מהארץ. כעת התיק העיקרי מתקרב לסיומו, לאחר שתמה פרשת התביעה.

3. העורר מצוי בתנאים מגבילים וצו עיכוב היציאה מן הארץ עומד כנגדו בעינו. בית המשפט המחוזי לא מצא שיש לאשר יציאתו של העורר לאומן, נוכח סכנת סיכול ההליך המשפטי ובשים לב לחומרת העבירות המיוחסות לו. בעררו לבית משפט זה, טוען העורר כי לא קיים חשש להימלטותו מן הדין שכן הוא יצא את הארץ כל העת שהיה בגדר חשוד ולא ניסה להימלט, וכן משום שמרכז חייו ומשפחתו נמצאים בארץ. העורר עמד על הזכות לקיום פולחן דתי ועל חשיבות היציאה לאומן עבורו. לבסוף ציין העורר כי בעניינם של אחרים באותה פרשה אושרו יציאותיהם מהארץ. המדינה, מצידה, מבקשת לדחות את הערר ולא לאשר יציאתו של העורר לאומן.

הכרעה

4. לאחר שנדרשתי לטענות הצדדים ושקלתי את הדברים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות. אין חולק כי הזכות לפולחן דתי הינה זכות חוקתית שנתונה לכל איש ואישה. ואולם כבר נקבע על ידי בית משפט זה כי מקום שבו הוגש כתב אישום, אין עוד מדובר בזכות מוקנית ומערכת האיזונים משתנה (ראו: בש"פ 4750/15 הירשמן נ' מדינת ישראל (10.7.2016)). בית משפט זה עמד לא אחת על מדיניות אישור היציאה מן הארץ בכלל, ולצורך פולחן דתי בפרט, של מי שעניינם תלוי ועומד במשפט פלילי - והכלל בעניין זה הוא נקיטת משנה זהירות (ראו: בש"פ 3004/15 פלוני נ' מדינת ישראל (5.5.2015); בש"פ 6060/10 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.2010); בש"פ 7352/08 צורף נ' מדינת ישראל (22.9.2008)). בהקשר זה, אין עוד רלוונטיות לטענת העורר לפיה יצא את הארץ עובר להגשת כתב האישום. משהוגש נגד העורר כתב אישום חמור, המייחס לו חלק לא מבוטל בפרשת הונאה נרחבת שבוצעה בשיטתיות ותוך ביצוע פעולות שלא כדין בכספי המרמה, יש לבחון האם אינטרס העורר לצאת מן הארץ גובר על האינטרסים של בירור האמת ומניעת הימלטות מן הדין.

5. בענייננו לא נמנעת מן העורר זכות התפילה בראש השנה אלא זכות זו אך הוגבלה לתחומי מדינת ישראל. בנסיבות המקרה, ובשים לב לחומרת העבירות המיוחסות לעורר, הגבלה זו מידתית וראויה בעיני והולמת את האינטרס הציבורי. מבלי להתייחס למצוות הביקור בקבר רבי נחמן מאומן זצ"ל לגופה, אני סבור כי אין המדובר בנסיעה חיונית שעל האינטרס הציבורי לסגת בפניה.

6. אשר על כן, הערר נדחה.
ניתנה היום, כ"ו באלול התשע"ו (29.9.2016).